

14985

MEMORANDUM
MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN
B. V. D.

VAN: Hoofd BVD

AAN: Zijne Excellentie de
Minister-President,
t.a.v. Mr. J. Kielstra.

Bijgaand moge U worden aangeboden
bulletin nr. 50, bevattende gege-
vens inzake studentenactiviteiten.

MP
~~VVD~~ UR
Rip
adm ~~RP~~
Hij 4

na 147/5

14985

- 2 NOV. 2001
Deze rubricering is
beëindigd na 50 jr.

No. 943.906 Stg. GEHEIM

Ex. no. 2

Dit bulletin bestaat uit 4 blz.

~~GEHEIM~~
107
19

Bulletin no. 50 dd. 29-8-1969

NSR-inschrijvings- *)
krant
sept. 1969

NSR-actie onder eerstejaarsstudenten

In deze publicatie van het NSR-bestuur, die op grote schaal onder eerstejaars studenten zal worden verspreid, worden de motieven van de studenten oppositie uiteengezet. Voorts worden de eerstejaars daarin opgeroepen zich zo snel mogelijk te laten "inlijven in het bonte scala van actiegroepen dat de Nederlandse studentenoppositie biedt". "Je laat je op je grondraad tijdens een seminar (daarvan zijn er genoeg) een gepaste ideologie aanmeten en je start nog diezelfde week met het politiserende werk." De eerstejaars worden geadviseerd contacten te leggen met minder bevooroordeelde groepen in de maatschappij zoals scholieren, werkende jongeren en buitenlandse gastarbeiders en hen uit te leggen hoezeer al hun problemen die van de studenten zijn.

Idem

*) NSR-activiteiten

Over de doelstellingen van de NSR wordt o.m. gezegd dat deze organisatie een democratisch ingerichte universiteit voorstaat, die een instrument is in de strijd tegen sociale en politieke misstanden, hetgeen "natuurlijk enkel kan worden gerealiseerd door de activiteiten van de grote massa van de studenten zelf. De taak van een landelijke organisatie beperkt zich tot het scheppen van een aantal organisatorische, politieke en sociale condities om dit proces te versnellen en te beschermen en tot het leggen van verbandingen met soortgelijke bewegingen in andere onderwijs-sektoren en buiten het onderwijs. Zo draagt de NSR ertoe bij, middels brochures, seminars en conferenties de thema's te ontwikkelen en te verbreiden, die de basis kunnen vormen voor acties van de studenten. De acties worden waar nodig gecoördineerd en voorzover mogelijk overgeheveld naar andere sectoren. Ook het NSR-periodiek "Aksie", vanaf september a.s. uit te geven, moet hierin een functie gaan vervullen".

Opm.: Het is de bedoeling dat "Aksie" een tweewekelijks periodiek wordt (zie ook pag.2 van bulletin no.49 dd.22-8-'69).

Er wordt nog eens aan herinnerd, dat de NSR ook doende is met het leggen van verbandingen tussen de studentenoppositie en andere oppositionele bewegingen, zoals die onder middelbare scholieren, werkende jeugd, dienstweigeraars, hbo-studenten, kritische leraren e.a. Een aantal grondraden zal nu ook niet-universitaire studenten als lid accepteren.

Opm.: Volgens persberichten van 25 augustus j.l. zal het lidmaatschap van de Algemene Studentenvereniging Amsterdam (ASVA) en dat van de Studentenraad van de VU (SRVU) voortaan ook openstaan voor studenten bij het hoger beroepsonderwijs. Volgens deze organisaties heeft de maatregel ten doel het isolement van studenten tegenover jongeren uit andere onderwijsgebieden te doorbreken en elkaar te steunen in acties voor democratische vernieuwingen.

~~GEHEIM~~

Idem

Samenstelling NSR-bestuur gewijzigd

- 2 NOV. 2001

Deze rubricering is
beëindigd na 50 jr.

In de NSR-inschrijvingskrant komt een opgave voor van het NSR-bestuur, dat nu als volgt is samengesteld:
 voorzitter : Wilfried Uitterhoeve;
 Onderwijs : Herman Lamers;
 onderwijsfront : Jan Mulder;
 tijdschrift/documentatie : Henk Sips en Toos van der Valk;
 pers en actie : Eric de Lange;
 buitenland : Piet Ordeman.
 Medewerkers : Ireen van Ditzhuyzen, Johan Holterman, Han van der Kwartel en Frans Pruyt.

Opm. Dit betekent o.m. dat Jelle Visser geen vice-voorzitter meer is, en Gerard Tabbers vervangen is als secretaris buitenland door Piet Ordeman. Wat deze laatste mutatie betreft : Ordeman is mogelijk identiek aan een student van diezelfde naam omtrent wie kortgeleden uit kwetsbare bron vernomen is dat hij lid is van de SJ. Zou de identiteit juist zijn, dan betekent dit een vergroting van de invloed van de SJ in het NSR-bestuur, daar zoals eerder gemeld, Eric de Lange deel uitmaakt van het politiek bureau van de SJ.

Persbericht *)
 20-8-1969

NSR wil raad van vijftig opheffen

Het bestuur van de NSR heeft medegedeeld dat op zaterdag 23 augustus j.l. in een vergadering te Utrecht van het NSR-bestuur met de grondraadsbesturen, is besloten tot een verandering van de structuur van de NSR. De zgn. "raad van vijftig" wordt opgeheven. De bepaling van het beleid zal gelegd worden in handen van de gezamenlijke besturen van de plaatselijke algemene studentenverenigingen (grondraden). Overeengekomen is, dat tenminste eenmaal per maand in Utrecht zal worden vergaderd. Het ligt in de bedoeling dat aan deze vergaderingen ook zal worden deelgenomen door belangstellenden buiten de grondraadsbesturen. De betreffende statutenwijziging zal ten spoedigste ter definitieve goedkeuring worden voorgelegd aan de raad van vijftig. Het NSR-bestuur heeft medegedeeld dat het besluit is ingegeven door de overweging dat op deze wijze de scheiding tussen de beleidsbepaling, tot op heden berustend bij de raad, en de uitvoering, berustend bij de grondraadsbesturen, wordt opgeheven.

NSR-inschrijvings- *) NAVO-congres op 21 en 22 november a.s. in Amsterdam
 20-8-1969

Op 21 en 22 NOVEMBER a.s. ZAL IN HET RAI- CONGRESCENTRUM IN AMSTERDAM HET SINDS MAANDEN AANGEKONDIGDE NAVO- CONGRES WORDEN GEHOUDEN.

"Verscheidene organisaties en aktiegroepen uit de NATO-lidstaten nemen er aan deel. Griekse en Portugese verzetsbewegingen en guerilla-organisaties uit de Portugese koloniën zullen zijn vertegenwoordigd. Ter afrekening met de mythe (van de Oosteuropese dreiging). Ter voorbereiding van akties".

Opm. Voor voorgaande berichten over deze manifestatie, zie bulletin no. 42 d.d. 6-6-1969, pag.3.

Persbericht *)
 20-8-1969

"Zwartboek werkende jeugd" van SJ en NSR

Vertegenwoordigers van werkende jongeren, studenten van sociale academies en van universiteiten gaan gezamenlijk de problematiek van de Nederlandse werkende jeugd in en buiten hun werksituatie analyseren.

Een inventarisatie daarvan zal worden samengebracht in een "zwartboek werkende jeugd". De besprekingen zouden worden gehouden in de weekeinden van 22 en 29 augustus en zondig een derde weekend. In de werkgroepen zouden vertegenwoordigers van het NVV-jongerencontact, de Katholieke Werkende Jeugd (KWJ.), de SJ, de NSR en studenten van sociale academies zitting nemen. Tot degenen, die zich met de documentatie zullen belasten, behoren Herman Lamers en Theo van der Waart.

- 2 NOV. 2001

Deze rubricering is beëindigd na 50 jr.

Opm. 1. Lamers is in het NSR-bestuur belast met de post onderwijs, terwijl Van der Waart in het politiek bureau van de SJ zitting heeft namens de werkende jeugd.

2. Oorspronkelijk was het kennelijk de bedoeling om het "zwartboek" op te stellen tijdens de zgn. zomeruniversiteit in Nijmegen (zie bull. 47 dd. 11-7-1969)

Bericht van
half juli 1969

De NSR zoekt breder contact

Medio juni blijkt Jan Mulder, in het NSR-bestuur belast met het onderwijsfront, mede namens de SVB, de SJ, de Bond van Dienstweigeraars, de SVB-SOCAK (Sociale Academies), KrU en Onderwijsfront Nederland een brief te hebben gezonden aan "alle Nederlandse vormingsleiders en culturele en sociale werkers". Daarin wordt gesteld, dat onder invloed van de studentenacties de laatste maanden de discussie over (parlementaire) democratie, medebeslissingsrecht, inspraak en dat soort zaken, in verhevigde mate opnieuw op gang komt. Voorts, dat men zich in kringen van links georganiseerde jongeren en studenten in het algemeen bewust is van de invloed die het kritische vormingswerk kan hebben op radicale veranderingen in de samenleving. De afzenders vragen zich evenwel af of "Uw instituut door een vaak cultureel, geografisch of beroepsdeformistisch isolement" wel over voldoende achtergrondinformatie beschikt, met name van de zijde van genoemde groepen. Geadresseerden wordt daarom gevraagd in het kader van de "groeiende solidarisering" van studenten, kunstenaars, scholieren, werkende jongeren en arbeiders, met name in het werken met deze groepen cursisten, aandacht te besteden aan maatschappij-kritische vragen, zoals die in de publikaties van deze organisaties, worden gesteld. Aan hen die deze brief werd toegezonden, werd tegelijk een aantal publikaties van bedoelde organisaties aangeboden, waarbij om reacties werd gevraagd.

Bericht van 22
augustus 1969

Kwetsbaar

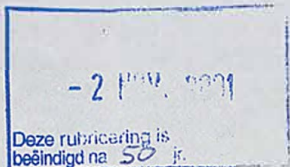
Seminarium Tilburg 18 tot 29 augustus

In aansluiting op het gestelde in bulletin no. 49 dd. 22 augustus j.l., pag. 3, is over dit seminarium nog vernomen, dat Kees de Boer in één van de werkgroepen heeft voorgesteld naar vormen te zoeken waarin het studentenprotest ook na beëindiging van de studie zou kunnen worden gecontinueerd. Een groepering zou moeten worden gevormd van mensen die in het bedrijfsleven en in overheidsinstanties penetreren "om de maatschappij te veranderen".

Opm. 1. Een soortgelijke uitlating is al eens eerder gedaan en wel door Ton Regtien op de conferentie "Geweld-loos? Geweld" van 11 tot en met 13 april '69 in Driebergen gehouden. Daar vertelde Regtien tijdens een discussie, dat hij bezig was oud-SVB/leden te bezoeken die al een plaats in de maatschappij hebben veroverd van waaruit zij invloed kunnen uitoefenen. Met name dacht hij daarbij aan leraren, die de ideeën zoals die in de SVB leven, aan de jongeren kunnen doorgeven.

Opm. 2. Kees de Boer is bestuurslid van "Links Front" in Tilburg (SVB, Foliteia en KrU). Onlangs werd van hem gezegd dat hij, ofschoon Jelle Visser nog in naam voorzitter was van het landelijke bestuur van de SVB, deze taak van Visser had overgenomen.

Bericht van
22-8-1969

Bericht van
22 augustus 1969

Oprichting van twee communes in Tilburg

Vernomen werd dat in Tilburg, als uitvloeisel van hetgeen op het laatste SVB-congres (6-8- juni j.l. in Tilburg) besproken is, twee communes zijn opgericht. Zij stellen zich o.m. tendoel een andere kijk te verkrijgen op de huidige huwelijksbeleving door middel van vrijere sexuele en andere verhoudingen.

Situatie in Tilburg

Op 29 augustus zou de Tilburgse structuurcommissie, waarvan ook drie studenten deel uitmaken, opnieuw bijeenkomen. De laatsten zouden daar volgens onbevestigde berichten, trachten tot een gezamenlijk standpunt inzake de nota Veringa te komen. In dat geval zou door de studenten besloten kunnen worden tot een eenzijdig afbreken van het gesprek hetgeen misschien een aanleiding zou kunnen vormen tot een nieuwe bezetting van de hogeschool. Het is evenwel niet onmogelijk dat men in dat geval zal wachten tot meer studenten van vakantie zijn teruggekeerd en ook tot na het inschrijven van de eerstejaars. Tegen die tijd wordt ook het "Eigen Huis" geopend (een ontmoetingscentrum van de Algemene Tilburgse Studenten Organisatie-ATSO).

*) Vrij voor actie.

Stg. GEHEIM~~GEHEIM~~

- 2 NOV. 2001

Deze rubricering is
beëindigd na 50 jr.Bijlage: Artikel "Amsterdam 620"

Overdruk van het artikel in "Justiz-Info" van de Republikanische Hilfe in Frankfurt, waarover reeds in bulletin no.49 dd. 22 augustus 1969 (pag.4) is bericht.

Opgemerkt moge worden, dat van buitenlandse zijde uit kwetsbare bron is vernomen, dat functionarissen van de Westduitse SDS de radikale studenten hier te lande sinds enkele maanden adviseren m.b.t. het op gang brengen van een "anti-justitie-campagne". (Daarvan is ook dezerzijds enkele malen iets bespeurd.)

De aandacht wordt overigens gevestigd op enkele schromelijke overdrijvingen in dit artikel (blz. 2 onderaan, blz. 3 bovenaan!).

~~GEHEIM~~

Am 12. juni begann in Amsterdam ein Prozess, der eher der Phantasie von Nazirichtern entsprungen sein könnte als den biederen Köpfen niederländischer Minister. In einem Massenschnellverfahren sollten 620 Studenten in 10 Tagen abgeurteilt werden. Das bedeutet, daß alle 5 min. ein Urteil ergangen wäre. Grund des Prozesses war die Besetzung des Verwaltungsgebäudes der Universität Mitte Mai, mit der die Selbstbestimmungsforderung "one man, one vote" in allen universitären Gremien durchgesetzt werden sollte. Die Besetzung hat zu einer umfassenden Solidarisierung in der Amsterdamer Bevölkerung mit den Studenten geführt, die in der Lage waren mittels eines installierten Senders ihr Anliegen klarzustellen. In 15 Betrieben kam es zu längeren Solidaritätsstreiks, die im wesentlichen von der Kommunistischen Partei organisiert worden waren. Die Bevölkerung verpflegte die Besatzer spontan, als über den Sender bekannt wurde, daß die Nahrungsmittel zu Ende gehen würden. Arbeiter bauten von der gegenüberliegenden Universitätsbibliothek eine Luftbrücke in das von der Polizei belagerte Gebäude, um die Verbindung mit den Studenten aufrechtzuerhalten. Nach viereinhalb Tagen stürmte die Polizei das Gebäude nach einem brutalem Tränengas- und Knüppelinsatz und verhaftete dort alle anwesenden Studenten. Die Tatsache der Verhaftung und der brutale Polizeieinsatz löste eine ungeheure moralische Empörung aus, die politisch nicht umgesetzt werden konnte, weil selbst der bewußtere Teil der Studenten lediglich die Unangemessenheit und Ungleichheit der angewendeten Mittel beanstandete, nicht aber die Reaktion des Staates prinzipiell einzuordnen verstand. Die Folge war, daß die massenhafte Solidarisierung in keiner Weise organisatorisch umgesetzt werden konnte, da die Notwendigkeit einer längerfristigen Widerstandsperspektive aus diesem Verständnis politischer Auseinandersetzung nicht abzuleiten war. Dem schon nach einem Monat angesetzten Prozess begegnete man demzufolge nicht auf der Ebene organisierbaren Widerstandes, sondern betrachtete ihn als Fortsetzung der Auseinandersetzung mit der Polizei, in dem ihnen, den Studenten, die Mittel des Kampfes von der Justiz durch Prozeßregeln vorgeschrieben waren. Ein eilends organisiertes Juristensyndikat liberaler Provenienz reproduzierte die typischen Ablehnungsschätzungen gegenüber der Justiz, in dem es sich auf die formalen Spielregeln des Prozesses vorbereitete, seine Funktionsbereich somit auf Rechtsschutz reduzierte. Der Glaube an die liberale unabhängige Justiz, die politisches Fehlverhalten als Kavaliersdelikt wertet und geringe Geldstrafen von ein paar Gulden

ausspricht, führte ausgehend von der juristischen Einschätzung zur Verknennung der Unterdrückungsmaschinerie und der daraus folgenden Praxis. Während in allen europäischen Staaten die Justiz ihre Repressionsmechanismen schrittweise eskaliert, scheint der Justizminister Hollands von seinen europäischen Kollegen bei den regelmäßig stattfindenden Meetings gelernt zu haben, die Gefährlichkeit studentischer Protestaktionen für etablierte Machtsysteme einzuschätzen und dementsprechend die politische Protestbewegung in ihrem Ansatz zu zerschlagen. Verließ sich die Bourgeoisie in Deutschland, Frankreich etc. im Anfang auf herkömmliche Integrationsmechanismen, politisches Verhalten als geringe Regelverstöße zu betrachten und abschreckend gegen einzelne Rädelsführer vorzugehen, so erkannte sie dann, daß die Unterdrückungsstrategien nicht zur gesellschaftlichen Pazifizierung des bewußten Teils der Studenten- und Arbeiterschaft führte. Die Herrschenden gingen dann dazu über erst vereinzelt dann massenhaft alle Demonstranten zu verhaften und abzuurteilen, deren sie habhaft werden konnte. Wie bislang in Europa in nicht bekanntem Ausmaße wurde genau diese Strategie schon bei den ersten umfangreichen Versuchen der Selbstorganisation in Amsterdam verfolgt. Diese Notwendigkeit ergab sich für die Herrschenden umso mehr, durch die breite Solidarisierung der Bevölkerung sich ein tatsächlich systemsprengender Ansatz zu realisieren schien. Zweifelsohne hatten die holländischen Genossen bezüglich dieses Prozesses nichts aus den Unterdrückungspraktiken anderer Länder vornehmlich der USA und der BRD gelernt. Es wurde weder diskutiert, welchen grundsätzlichen Stellenwert dieser Prozeß hat, der sich für die Betroffenen mehr als ein widriges Naturereignis darstellte, als ein systematischer Unterdrückungsversuch seitens der Herrschenden, noch wurde versucht Möglichkeiten zu entwickeln über das Geschehen am Gericht hinaus die Politisierung derer, die zumindest das Verständnis für die Aktion zeigten, voranzutreiben. Erst als es zu den ersten Verurteilungen kam - so insbesondere die Verurteilung des holländischen Studentenführers Tom Rektien zu 4 Monaten Gefängnis - kam es zu spontanen Aktionen, die auch den ursprünglichen Prozeßgegenstand, nämlich die Selbstbestimmungsversuche der Studentenschaft, wieder aufnahm. Aus dem Versuch ein universitäres Gebäude zu besetzen, um es zum Aktionszentrum zu machen, entwickelte sich eine Straßenschlacht, wie sie seit dem französischen Mai in Europa nicht mehr stattgefunden hatte. Erregt über die ersten Verurteilungen, die in ihrem Strafmaß über die Verurteilung zu ein paar Gulden hinausging, griffen die weitgehend pazifistisch eingestellten Amsterdamer Studenten zu Steinen, errichteten Barrikaden und legten teilweise

Brände in der Innenstadt. Die moralische Empörung jedoch verpuffte genauso schnell wie die Empörung über den Polizeieinsatz bei der Räumung des Verwaltungsgebäudes der Universität. In dem Augenblick, in dem erkannt wurde, daß durch solche Aktionen der Prozeß nicht aufzuhalten war, und die Verurteilungsmaschinerie reibungslos eiter lief. Auf Grund dieses verkürzten politischen Ansatzes trat genau das ein, was die Herrschenden beabsichtigten: die vollständige Demoralisierung der Linken in Amsterdam. Für uns ergeben sich daraus Konsequenzen in zweierlei Hinsicht

- erstens die Aufarbeitung der Verfolgungssituation der ausländischen revolutionären Bewegung, die sich in einer vergleichbaren rechtlichen Situation befinden, so z.B. Holland, England, Frankreich etc.

- zweitens die Aufnahme der Diskussion mit diesen Gruppen darüber, inwieweit diese Prozesse in die politische offensive Strategie miteinbezogen werden

- drittens die Vermittlung der theoretischen und praktischen Ansätze, die im Rahmen der Justizkampagne in der BRD bisher gefunden und entwickelt worden sind.

Der vereinheitlichten Verfolgung durch die Justizmaschinerie in allen Ländern, wie das Amsterdamer Beispiel zeigt, muß langfristig eine Vereinheitlichung der Strategie der unterdrückten Gruppen in den betroffenen Ländern entgegengesetzt werden. Die Vorbereitung eines internationalen Justizkongresses könnte hier eine Möglichkeit sein, auch in der Vorbereitung auf diesen Kongreß die notwendigen Informationen auszutauschen und eine solche gemeinsame Perspektive zu entwickeln.
